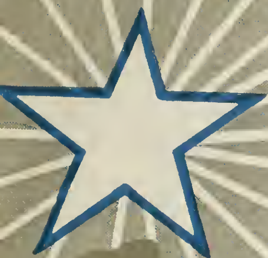
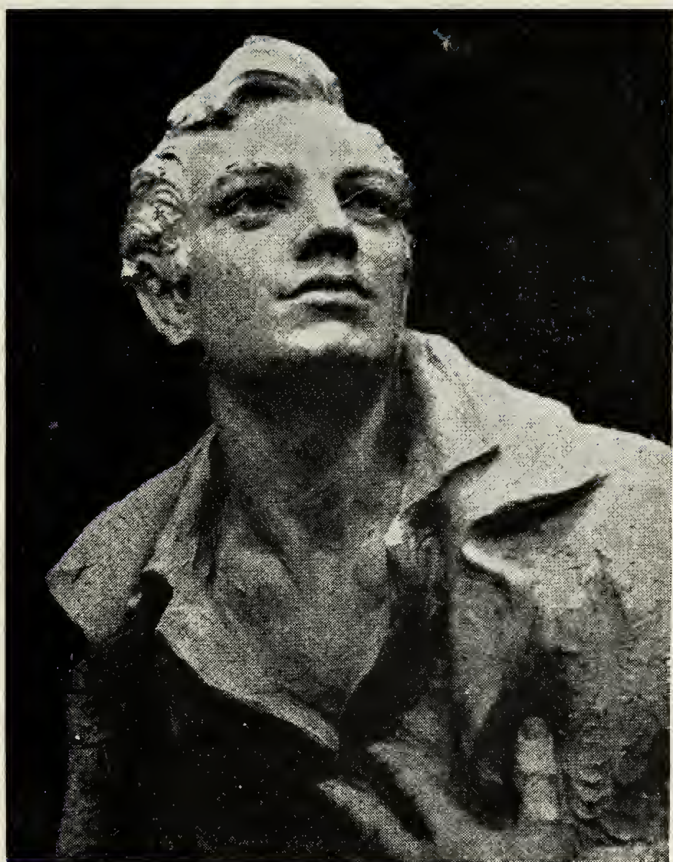
Skandinaviens Stjerne

NR. 12 DECEMBER 1956 105. ÅRGANG

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR

JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 12 DECEMBER 1956 105. årg.

SKANDINAVIENS STJERNE udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og $ 2.00 i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til

CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F.

Holger P. Petersen
missionspræsident,
ansvarshavende red.

Mary Kaiser,
redaktør

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Forsidebilledet:

Billedhugger Avard Fairbank's skulptur i ler af den unge »Joseph Smith i bøn«.

KLOSTERTRYKKERIET

Fra missionens præsidentskab.

Hvem er Kristus?

Kristus selv siger: »Og dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, som du har udsendt, Jesus Kristus«.

Kristus er Guds Søn, som Markus begynder sin beretning: »Dette er begyndelsen til evangeliet om Jesus Kristus, Guds Søn,« og som Gud Faderen selv vidner ved at sige, da Kristus blev døbt: »Denne er min Søn, den elskede, i ham har jeg velbehag,« og som Gud endnu engang vidner på Forklarelsens Bjerg: »Denne er min Søn«.

Men han var ikke alene Guds Søn, han var også en Gud og verdens Skaber, som Johannes siger: »I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Dette var i begyndelsen hos Gud. Alt var blevet til ved det, og uden det blev intet til af det, som er. Og ordet blev kød og tog bolig iblandt os, og vi så hans herlighed, en herlighed, som den Enbårne Søn har den fra Faderen, fuld af nåde og sandhed.«

Han er ikke alene Skaberen, men også Frelseren, og gennem ham vil hvert eneste menneske få lejlighed til at opstå igen. 1. Kor. 15:21—22: »Thi fordi døden er kommet ved et menneske, er også de dødes opstandelse kommet ved et menneske. Thi ligesom *alle* dør i Adam, således skal *alle* levendegøres i Kristus.«

Vi fejrer i denne måned Kristi fødsel, og vi vidner for verden, at han er Guds Søn, vor Frelser, og igennem ham kan vi opnå en ophøjelse i Guds rige.

Vi fejrer også i denne måned, den 23. december, en nutidsprofet, Joseph Smiths fødselsdag, han, som bragte den sande opfattelse om Gud og Kristus tilbage til jorden og bragte Kristi evangelium i dets fylde med alt dets frelsende kraft og med kundskaben om, hvorfra vi kom, hvorfor vi er her og hvor vi går hen.

I denne tid med uro og ufred i verden bringer missionspræsidentens familie og missionspræsidentskabet en julehilsen til alle søskende og venner, både her i Danmark og dem, som er rejst, med ønsket om, at det må gå dem godt i det kommende år.

Glædelig jul og godt nytår!

Fred OG GOD VILJE

Af *Præsident David O. McKay.*

Hvis jeg ville bede Dem nævne mig den by, som har givet verden en større civilisation end nogen anden by, ville De uden tøven nævne Jerusalem. De ville give denne by denne betegnelse, ikke fordi den var »Davids by«, ikke fordi den stadig holder fast ved ærbødigheden for de tre store religioner i menneskeheden, men fordi De ville forbinde den med Jesus Kristus, Verdens Forløsers liv, lærdomme og død.

Otte kilometer syd for Jerusalem ligger Bethlehem, en lille by af lignende historisk betydning, som også vil blive holdt i ære, så længe der findes kristne hjerter, der kan føle, eller kristne læber, der kan bede. Heller ikke dens betydning kommer af, at den er en af de ældste byer i Palæstina, heller ikke fordi vi med den forbinder den smukke historie om Ruth, Jesse og Davids hjem og mange andre vigtige personer og hændelser i bibelhistorien, men fordi i Bethlehem blev menneskehedens Frelser født.

»Jerusalem« (det kananæiske *Urusalim,* det hebraiske *Yarushalayim)* betyder »fredens bolig«. »Bethlehem« *(Beit Lahm)* betyder »brødets hus«, måske fordi det fra de allertidligste tider har været et frugtbart område, og fordi den originale plante, hvorfra den dyrkede hvede stammer, som vild kun fandtes i nærheden af Bethlehem. Det er betydningsfuldt, at fra brødets hjem, »livets stav«, udspringer også menneskehedens »livets brød«.

Fred! Liv — evigt liv! Til disse to ord skulle den sig nærmende højtid, hvor vi fejrer vor Forløsers fødsel, give større betydning.

Fred, det modsatte af frygt, var det budskab, der blev givet til hyrderne af englene, som sagde: »Frygt ikke; thi se, jeg forkynder eder en stor glæde.« (Luk. 2:10).

Fred blev forkyndt af de himmelske hærskarer, der sang:

»Ære være Gud i det højeste! Og på jorden fred i mennesker, der har hans velbehag!« (Luk. 2:14).

»Herre! nu lader du din tjener gå bort i fred......« råbte den gamle Simeon, da han gennem inspiration så det velsignede Barn, der skulle blive »et lys, som skal åbenbares for hedningerne og en herlighed for dit folk Israel«. (Luk. 2:29,32).

Fred og god vilje fyldte utvivlsomt de tre vise mænds hjerter, da de gav deres strålende guld og kostelige gaver til den sande Jødernes Konge. I sammenligning med den henrykkelse, der fyldte deres sind, syntes deres verdslige skatte i sandhed værdiløse, da de med bøjede knæ lovpriste deres konge, hvem de havde fundet ved hjælp af deres lærdom og deres oprigtige søgen efter sandheden.

Således lærer den korte, men smukke historie os, at Jesus ved sin fødsel, ved himmelsk forkyndelse og senere ved sin opdragelse blev

forbundet med de ringe arbejdere, med de ærlige af hjertet, med oprigtige sandhedssøgere, og gennem disse med alle klasser af mennesker, hvis »fysiske, mentale og moralske byrder han søgte at tage fra deres mødige skuldre.«

I næsten to tusind år har mennesker tænkt over dette budskab, der blev forkyndt fra himlen:

»Ære være Gud i det højeste! og på jorden fred i mennesker, der har hans velbehag!« (Luk. 2:14).

Hvor enkle er disse ord! Hvor dyb, hvor omfattende er deres betydning! I julen fejrer vi hans fødsel, i hvis mission på jorden 1) Gud er herliggjort, 2) jorden er forjættet fred, 3) alle mennesker gives forsikringen om Guds gode vilje over for dem.

Hvis hvert eneste menneske i verden ville have som sit livs ledestjerne disse tre strålende idealer, hvor meget bedre og lykkeligere ville livet ikke blive! Med et sådant mål ville alle søge alt, hvad der er rent, retfærdigt, hæderligt, dydigt og sandt — alt, hvad der fører til fuldkommenhed; for disse dyder ville han herliggøre enhver, der søger at herliggøre Gud. Han ville sky det, der er urent, uhæderligt eller ondt. Hvis ethvert menneske ønskede at vise god vilje over for alle mennesker og stræbte efter at udtrykke dette ønske på tusinder af venlige måder og gennem små handlinger, der ville genspejle uegennytte og selvopofrelse, hvilket bidrag kunne da ikke enhver yde til en universel fred på jorden og til menneskehedens lykke!

I nitten hundrede år og mere har Jesus Kristus været en inspiration for uendelige millioner mænd og kvinder. Det har været hans indflydelse, der har næret digternes fantasi; det har været hans indflydelse, der har vejledet kunstnernes hænder, som har givet verden uforgængelig skønhed; det er hans indflydelse, der har sat ny harmoni i musikeres sjæle og har sendt svingninger gennem tidernes takke- og lovsange; det er hans kraft, som gennem århundreder har støttet de ydmyge arbejdere, hvis eneste trøst gennem hvileløst slid og undertrykkelse udsprang af den forvisning, at der stod En ved deres livsrejses ende og sagde til dem: »Kom hid til mig, alle I, som er trætte og tyngede af byrder, og jeg vil give jer hvile.« (Matt. 11:28). Det er hans indflydelse, som har givet alt godt til verden i dag; det var hans liv, der blev ofret for at give fred og god vilje og evig frelse til menneskeheden.

Kærlighed til Gud og til hinanden burde være julens emne. Således var den guddommelige forkyndelse, som de himmelske hærskarer bragte, da de første gang forkyndte »en stor glæde!«

Kun i det hjerte, der elsker, kun i Jesu Kristi Kirke, hvor kærlighed tilskynder til at yde ens medmennesker tjenester og vise loyalitet mod Gud, kan vi finde fred. »Thi hele loven er opfyldt i et eneste bud, nemlig dette: Du skal elske din næste som dig selv.« (Gal. 5:14).

Må julen finde kærlighed og et ønske om at velsigne andre til stadighed i enhver sidste dages helligs hjerte. Så vil der i alle sådanne hjerter og hjem være fred og god vilje mellem alle mennesker. Hvor

freden dvæler, er det ligegyldigt, om ejeren er rig eller fattig, for han vil foruden den fred, der giver »usigelig glæde«, have den forvisning, som Menneskesønnen gav, da han sagde:

»Jeg er livets brød. Den, som kommer til mig, skal ikke hungre; og den, som tror på mig, skal aldrig tørste.« (Joh. 6:35).

Fred, god vilje og et evigt liv er da de velsignelser, som vi ønsker Dem, medens vi endnu engang gentager den gamle julehilsen:

En rigtig Glædelig Jul og et godt, velsignet Nytår!

Præsident David O. McKay.

Profeten Joseph Smith

Af *Præsident Joseph Fielding Smith* af De Tolv Apostles Råd.

Profeten Joseph Smith sagde engang: »Hver eneste mand, som har et kald til at betjene verdens indbyggere, blev ordineret til selve denne opgave i det store råd i himlen, før denne verden blev til. Jeg mener, at jeg blev ordineret til selve dette embede i hint store råd.« (Profeten Joseph Smiths lærdomme, side 442). Vi læser i Bibelen, at dette var tilfældet med Jeremias (Jer. 1:5) og Johannes Døberen, som blev kaldet til at være det sendebud, der skulle berede vejen for Herren. (Mal. 3:1, Luk. 1:13). Disse kaldelser før dette liv var heller ikke begrænset til profeterne, for i en bemærkelsesværdig profeti af Esajas åbenbarede Herren den mission, der var tildelt Kyros, kongen af Persien, over hundrede år før han blev født. (Es. 44:28, 45:1--3). På grund af den kendsgerning, at profeternes originale optegnelser ikke er kommet ned til os i deres renhed, er mange af disse vigtige ting, »der er tydelige og kostelige«, blevet fjernet af uinspirerede mænd. Imidlertid er nogle af disse tydelige dele heldigvis blevet gengivet, ved Herrens nåde, idet de opfylder Moses' forudsigelser angående visse skrivelser, der var optegnet af ham. Blandt disse dele, som verden ikke vil modtage, er nogle givet i Profetens revision af Skriften til »så mange, som vil tro.« Blandt disse åbenbaringer, som er gengivet, opdager vi, at Herren underrettede Abraham om, at han havde valgt fyrster blandt de fornuftvæsener, som var organiseret til at modtage love i forskellige grader ned gennem tiderne, og Abraham var en af dem, som således blev valgt (Abraham 3:22—23). Det er fornuftigt at tro, at i begyndelsen, før jorden var forberedt, ville Herren have alle ting organiseret fra tidernes begyndelse til enden.

Det hedder i Skriften »Således fuldendtes himmelen og jorden med al deres hær« (1. Mos. 2:1). Det er ensbetydende med, at Herren siger, at alt var ved at blive forberedt til at blive anbragt på jorden til sin rette tid, når menneskeheden skulle anbringes på den.

Af det, der var skrevet på messingpladerne, som Lehis sønner fik, har vi hørt om nogle bemærkelsesværdige forudsigelser angående både Moses og Joseph Smith og det kald, de hver især var bestemt til i begyndelsen. Lehi har givet os denne beretning angående de missioner, som Moses og Joseph Smith var kaldet til:

»Derfor så Josef visselig vor dag. Og han fik det løfte af Herren, at af hans lænders frugt ville Gud Herren oprejse Israels hus en retfærdig gren, ikke Messias, men en gren, der skulle afhugges, men alligevel ihukommes i Herrens pagter, så at Messias i kraftens ånd skulle åbenbares for dem i de sidste dage for at føre dem fra mørket til lyset, ja, ud af mørkets skjul og fangenskab til frihed.

Thi Josef vidnede sandelig, idet han sagde: En seer skal Herren, min Gud, oprejse, som skal være en udvalgt seer for mine lænders frugt.

Ja, Josef sagde: Sandelig, så siger Herren til mig: En udvalgt seer vil jeg oprejse af dine lænders frugt, han skal være højt agtet blandt dem. Og til ham vil jeg give befaling, at han skal udføre en gerning for dine lænders frugt, hans brødre, som skal være af stor betydning for dem, ja, bringe dem til kundskab om de pagter, som jeg har gjort med dine fædre.

Og jeg vil give ham en befaling, at han ikke skal gøre andet end det, jeg befaler ham. Og jeg vil gøre ham stor i mine øjne, thi han skal udrette min gerning.

Og han skal blive stor ligesom Moses, som jeg har sagt, jeg vil oprejse for jer, til at udfri mit folk, o, Israels hus!

Og Moses vil jeg oprejse til at udfri dit folk af Ægyptens land.

Men en seer vil jeg oprejse af dine lænders frugt, og ham vil jeg give magt til at åbenbare mit ord for dine lænders afkom — og ikke alene til at åbenbare mit ord, siger Herren, men også til at overbevise dem om mit ord, som allerede vil være spredt blandt dem.

Derfor skal dine lænders frugt skrive, og Judas lænders frugt skal skrive, og det, der skal skrives ved dine lænders frugt og ligeså det, der skal skrives ved Judas lænders frugt, skal føjes sammen for at tilintetgøre falske lærdomme og afskaffe splid og oprette fred blandt dine lænders frugt og i de sidste dage bringe dem til kundskab om deres fædre og til kundskab om mine pagter, siger Herren.

Og i skrøbelighed skal han gøres stærk på den dag, da mit værk skal begynde blandt hele mit folk til din genoprejsning, o Israels hus, siger Herren.

Og således profeterede Josef og sagde: Se, den seer vil Herren velsigne, og de, der søger at tilintetgøre ham, skal beskæmmes; thi denne forjættelse, som jeg har modtaget af Herren angående mine lænders frugt, skal opfyldes. Se, jeg er vis på denne forjættelses opfyldelse.

Og han skal kaldes efter mit navn, og det skal være efter hans faders navn. Og han skal være ligesom jeg; thi de ting, som Herren skal udføre ved hans hånd, skal ved Herrens kraft bringe mit folk frelse.« (2. Nephi 3:5—15).

Disse profetier angående Moses' værk og Joseph Smiths værk blev berettet på de messingplader, som Lehis sønner fik. Som opfyldelse af Herrens forjættelse er disse få sætninger blevet gengivet; og vi lærer herved noget om storheden af Profeten Joseph Smiths mission. Blandt dem, der blev kaldet i det store råd, havde han en ærefuld plads, og et vidunderligt værk til frelse, ikke blot af Israels hus, men også af hele menneskeheden på jordens overflade, var forudbestemt for ham, længe før han blev født. Præsident John Taylor talte sandt, da han sagde: »Joseph Smith, Herrens Profet og Seer, har gjort mere (Jesus alene undtaget) for menneskenes frelse i denne verden end noget andet menneske, der nogensinde har levet her.« (L. & P. 135:3).

Det synes mig, at selv vi, de sidste dages hellige, der har antaget ham som en Guds Profet, i stor udstrækning har undladt at anerkende og agte ham så helt og fuldt, som vi burde, for det store værk, som han, under vejledning af Jesus Kristus, har udrettet for os og for hele verden. Dog, ligesom så mange af de gamle profeter og endog som Frelseren selv, har han modtaget en vantro verdens tak ved sit offer og sit martyrium.

Enhver, som tror, at Faderen og Sønnen er uden kendskab til denne verdens historie fra dens begyndelse til enden, har grund til at ydmyge sig og omvende sig. Den dag vil sikkert komme, da Herren vil åbenbare alt, hvad der blev kendt for Enok, Moses og Jareds broder, og som nu er skjult fra vor kundskab på grund af vore hjerters hårdhed, for det kan kun komme frem på en ydmyghedens og retfærdighedens dag.

Præsident Joseph Fielding Smith.

Julehilsen fra Amerika

Salt Lake City, 8. november 1956.

Kære søskende, missionærer og venner!

Efterhånden som julen nærmer sig, går vore tanker mere end nogensinde tilbage til det smukke Danmark og de dejlige mennesker der.

Mange gange i denne juletid vil vi tænke på de foregående 4 julehøjtideligheder, som vi tilbragte i Danmark. Den tid, vi tilbragte der, var et strålende privilegium, og vi elskede vort arbejde, og vi elskede de kære søskende og missionærer.

Vi, som er medlemmer af denne vidunderlige kirke, er i sandhed velsignede. Vi ved og forstår, hvorfor Frelseren kom her til jorden

og levede blandt de dødelige mennesker og prøvede at lære dem at anerkende de herlige sandheder, han lærte dem i ord og gerning. Alt, hvad han lærte os, var til menneskets lykke og frelse. Der var forholdsvis få, der modtog hans ord og vendte sig fra alle de forkerte ting og fulgte den sti, som han så klart viste dem. De hånede og forfulgte ham, ja, de korsfæstede endog Guds Søn.

Således har det været ned gennem tiderne, kun en lille procentdel af folkene på jorden efterlever og følger virkelig vor Frelsers lærdomme, men vi, som har modtaget hans ord, har et stort ansvar over for vore medmennesker. Vi kan og bør lære dem evangeliet gennem ord og ved eksempel. Vi kan hjælpe dem til at forstå, at sand lykke kommer gennem et retfærdigt liv og ved at adlyde Herrens befalinger.

To af de største befalinger, der er givet os, er »Elsk Herren af hele dit hjerte, sjæl og sind« og »Elsk din næste som dig selv«. Den eneste måde, vi kan vise vor kærlighed til Herren, er at holde hans befalinger. Den eneste måde, vi kan vise vor kærlighed til vore medmennesker, er ved at omgås dem med venlighed, vise dem vor kærlighed og fremfor alt være ærlige i vor omgang med vore medmennesker, Hvis vi elsker vore medmennesker, vil vi ikke bære falsk vidnesbyrd imod dem eller bagtale deres navn, men være villige til at dele med dem, der er mindre heldigt stillet end vi selv. Husk at gøre mod andre, som du ønsker andre skal gøre mod dig.

Lad os i denne juletid prøve på at sprede mere kærlighed, sympati og forståelse, og når julen er forbi, må vi da stadig i vore hjerter have det i os, at vi skal fortsætte med at tjene vore medmennesker og bringe dem et trøstens ord og opmuntre og forstå dem på alle måder. Må vi vise virkelig glæde og lykke ved at tjene vore medmennesker.

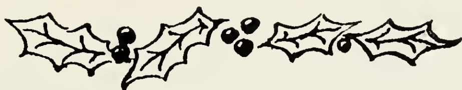
Vi sender vore bedste ønsker og kærligste hilsener til alle vore kære venner i Danmark og vor inderlige bøn for Dem alle er, at Herrens rigeste velsignelser stadig vil være med Dem. Må De være velsignet med sundhed, lykke og fremgang.

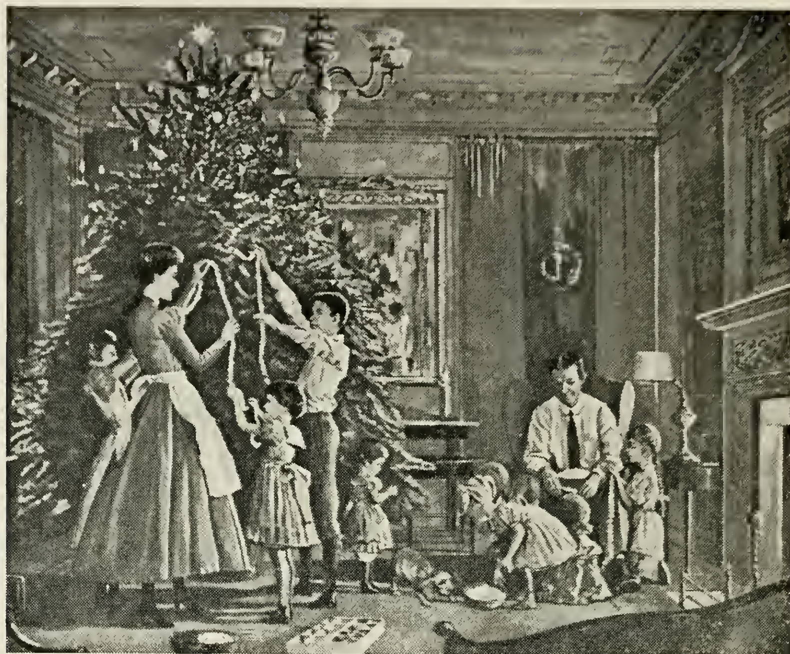
Vi udtrykker vor tak for alt, hvad der er gjort for at hjælpe os på en eller anden måde og for de utallige kærlige og venlige handlinger, der er vist os. Vi vil aldrig glemme Dem alle, og De kan være overbevist om, at nogle af vore smukkeste minder i livet er, når vi tænker tilbage på de vidunderlige år, vi tilbragte i Danmark.

Vi beder, at julen må blive en dejlig tid, og at Herren vil give Dem alle gode velsignelser i årene, der kommer.

Deres hengivne

Præsident *Junius M. Sorensen,* Søster *Mary G. Sorensen* og *David.*

Jul for 50 år siden.

En Julehistorie

Af *Gertrude LeWarne Parker.*

Judy så på juletræet, der stod i en spand vand på verandaen, lænet op mod væggen som et gammelt kosteskaft. Det var ikke flot og strålende, som det ville blive, når Far fik tid til at stille det op i dagligstuen. Kravlenisser var allerede sat op allevegne i stuen og et bundt sølvklokker hang på gadedøren.

Der lå pakker i julepapir på hylderne i Mors skab. Nogle af dem var Judys gaver til Mor og Far. Men endnu var der ingen til Tommy fra hende, og det bekymrede hende. Gaven til Tommy måtte være noget særligt, noget han ønskede sig mere end noget andet. Tommy var hendes yndlingsbroder, og det lo han af, for han var hendes eneste broder.

Mor var ved at bage kager, da Judy, fulgt af Trofast, stormede ind i køkkenet og kravlede op på køkkenstolen.

»Ah, hvor det dufter godt,« sagde hun og snusede i luften. »Ville du ikke ønske, vi kunne putte noget af denne dejlige duft i en flaske

og åbne den, når vi ønskede det? Så kunne vi måske have jul hele året rundt.«

Mor tørrede melet af sine fingre og gav Judy et rigtigt knus og Trofast nogle kagekrummer. Mor smilede og sagde: »Ja, mit barn, julen er i vore hjerter. Jeg tror, vi kan have julens ånd hos os altid, selv om sommeren.«

Trofast gøede og tiggede flere krummer, og Judy huskede leende en dag sidste sommer, lige efter at skolen var forbi.

Tante Jane havde taget børnene med sig ud til sin gård og havde lovet dem en dejlig overraskelse. Judy var så spændt. Hun hoppede rundt i sin lyserøde kjole. Hun elskede mystik.

»Dér er overraskelsen«, sagde tante Jane og pegede på en kurv i hjørnet af laden. »Værs'go og kik!« tilføjede hun.

Børnene gik på tåspidserne over til kurven. »Åh«, udbrød de, som om der ikke var noget vidunderligere til i hele verden. De lagde sig på knæ for bedre at kunne se. Der lå en smuk hund og slikkede seks sovende hvalpe.

Tante Jane sagde: »Jeres mor siger, at I godt må få en, der helt kan være jeres egen, hvis I vil give den mad og passe den, ligesom man passer et lille barn«.

»Åh, tak, tante Jane. Det vil vi gerne«, sagde Tommy. Jane fnisede. »En halv hvalp til dig, Tommy, og en halv hvalp til mig!«

De lo over al den kravlen og grynten, der var i kurven. To gange tog Tommy den hvalp op, der havde rødbrun pels ligesom sin moder.

»Han kan lide os«, sagde Tommy. »Se, hvor han snor sig ud af mine arme og lægger sig til at sove. Vi vil gerne have den, tante Jane«. Tommy pakkede hvalpen ind i en gammel sweater, og da de var halvvejs hjemme, rakte han det lille levende bundt til Judy.

»Nu er det din tur, Judy«, sagde han. Judy var så lykkelig. Hun var vis på, at en hvalp var det, hun ønskede sig mere end noget andet.

Og hvor var han sjov. Han sov og han spiste, og han voksede og voksede, men stadig havde han ikke noget navn. De så ham vokse sig mere rund og mere rund for hver dag. Han lob bag efter bornene på sine tykke små ben, men kunne aldrig nå helt hen til dem. Senere kunne han ikke holde de lange, ensomme dage ud. Han blev helt kæk og fulgte børnene til skole. De syntes, at Trofast var det navn, der passede bedst til ham.

Mange gange måtte lærerinden sige til Tommy, at han skulle gå hjem med hunden. Børnene lo, og en dag, som Judy altid huskede så godt, sagde en af drengene: »Øv, han er kun halvt Tommys.« Bornene lo endnu højere, og Judy var ked af det for Tommys skyld. Hun vidste, hvor gerne Tommy ville have haft Trofast helt for sig selv. Alle Tommys venner havde hunde, som helt var deres egen.

Trofast var sådan en yndig hund, men lige meget hvor sjov han var hjemme, kunne det simpelthen ikke gå an, at han kom i skole og fo'r ind mellem børnene, så snart doren blev lukket op.

Judy tænkte også på en dag i sidste uge, da lærerinden igen sagde: »Tommy, gå hjem med din hund. Jeg vil undskylde dig, hvis du kommer nogle minutter for sent tilbage.«

»Det skal jeg nok,« svarede Tommy. »Men kun den ene halvdel af den er min, den anden halvdel er min søsters.«

Lærerinden lagde armene omkring ham og gav ham et lille knus. Hun smilede og sagde: »Jeg tror, det er bedst, at du tager begge halvdele med hjem, tror du ikke også?« Så lo børnene så meget, at lærerinden måtte kalde dem til orden. Judy fnisede og spekulerede på, hvilken halvdel der var hendes.

Hun undrede sig stadig over det, nu da hun sad på toppen af køkkenstolen og nippede til en kage, som hendes mor havde givet hende. Hun så ned på Trofast, der dunkede med halen i gulvet og bad om flere krummer. »Du kan godt li' julekager, hva', Trofast?« spurgte hun. Han svarede med en hel række af høje dunk med halen i gulvet. Judy sad og så på ham. Pludselig sprang hun ned fra stolen og kastede nogle flere krummer til ham.

»Mor, Mor«, sagde hun. »Nu ved jeg, hvad jeg gerne ville give Tommy i julegave, men jeg kan ikke gøre det — jeg kan ikke gøre det«, tilføjede hun næsten grædende. »Jeg elsker ham alt for meget.«

»Elsker du Tommy alt for meget?« spurgte Mor forbavset.

»Åh, nej, jeg kunne aldrig elske Tommy for meget«, svarede hun, medens to små tårer løb ned ad hendes kinder. »Det er noget, jeg ikke kan pakke ind og lægge op på hylden. Det er en hemmelighed, Mor. Hør!« Hun hviskede i Mors øren, så sagde hun højt: »Men jeg kan ikke gøre det, Mor, Det gør alt for ondt.«

»Godt, mit barn«, sagde Mor. »Der er endnu fire dage til jul. Jeg er sikker på, at Tommy ville blive meget glad. Men tænk nu over det.«

Judy tænkte meget de næste par dage. Men hun kunne ikke bestemme sig. Hvorledes kunne hun give noget bort, som hun elskede så meget?

Julen var vidunderlig. Hun hjalp Far med at stille træet op i dagligstuen, og hun og Tommy pyntede det og satte en strålende stjerne i toppen. Naturligvis var Trofast med og hjalp på sin egen måde, som ikke var alt for god. Han kom alt for nær til træet, og med et mægtigt svip med halen fejede han alle de smukke ting af de nederste grene. Hvor så han komisk ud, medens han gik omkring i huset med alle de skinnende ting dinglende fra halen!

Så blev det juleaften. Far, Mor, Tommy og Judy var alle i dagligstuen. Træet var tændt, og stjernen i toppen gav det mest strålende lys af alt. Snart ville nogle af naboerne komme for at høre Tommy læse jule-evangeliet, som han havde gjort, lige siden han havde lært at læse. Judy sad foran ilden meget nær ved Trofast. I aften måtte hun beslutte sig angående Tommys gave. Og når hun havde bestemt sig, måtte hun forklare det hele til Trofast. Men hvorledes kunne han vide, hvad det var, hun prøvede på at fortælle ham? Hun lagde armen om halsen på Trofast og trak ham hen til sig. »Hør, Trofast«,

hviskede hun i hans øre, »hvis jeg giver min halvdel af dig til Tommy, vil det ikke være, fordi jeg ikke elsker dig.« Tårerne begyndte at komme. Hun holdt fastere om ham. »Du vil forstå det, vil du ikke, Trofast?« bønfaldt hun. »Så kan børnene aldrig mere le ad Tommy igen, fordi han kun ejer halvdelen af dig.«

Hun knugede ham hårdt, og han knurrede lidt dybt nede i halsen. Slet ikke en vred knurren, kun som om han ville sige: »Jeg er ked af det, Judy, men jeg forstår det godt.«

Da sengetid kom og Mor kyssede Judy godnat, sagde Judy: »Jeg har bestemt mig med Tommys gave. Vil du skrive et kort for mig, Mor? Jeg skal sige dig, hvad der skal stå.« Mor kyssede hende igen efter at have skrevet kortet.

»Det er virkelig at give, mit barn. Hvor vil Tommy blive overrasket!«

Så var det julemorgen, og Judy hørte Trofast bede om sin frokost. Det var hendes tur til at give ham mad, så hun sprang ud af sengen, tog sin slobrok og sine morgensko på og løb ned. Hun vaskede hans tallerken og fyldte den med mad. Medens han spiste, løb hun op på sit værelse efter det kort, Mor havde skrevet. I løbet af et øjeblik var hun tilbage. »Skynd dig, Trofast«, sagde hun, medens hun gav ham et sidste knus og bandt kortet rundt om halsen på ham med en rød sløjfe. »Skynd dig,« sagde hun igen. »Alle venter på os efternølere.«

På vej ud i forstuen satte Trofast sig ned midt på køkkengulvet og gjorde sit bedste for at rive sløjfen af.

»Trofast, det må du ikke«, skændte Judy. »Skynd dig nu og kom!«

Mor, Far og Tommy stod alle på række og ventede på den mindste, for at hun kunne gå i spidsen ind til juletræet. Judy begyndte at gå og håbede, at Trofast ville blive gående bagved hende, men nej, det ville han ikke. Han ville foran Judy. Han virrede med halen, som igen blev fuld af julepynt. De lo alle, og Tommy sagde: »Glædelig jul, Trofast. Du ligner en hel julegave med den røde sløjfe om halsen og julepynten på halen.« Så tilføjede han: »Se, der hænger et kort ved, og der står »Til Tommy« på det«. Han åbnede kortet og læste det. Han så op med strålende øjne. »Åh, Judy!« sagde han. »Det er den bedste julegave, jeg nogensinde har fået.«

»Læs kortet højt, min dreng«, sagde Far. »Vi vil gerne vide, hvad det altsammen er for noget.« Tommy åbnede kortet igen og læste: »Jeg giver min halvdel af Trofast til dig, Tommy. Han er helt din nu. Kærlig hilsen, Judy.«

Judy var lykkelig og alligevel lidt bedrøvet. Hun holdt så meget af Trofast. Hun følte det, som om hun kunne le og græde samtidig. Hun havde lyst til at gå ovenpå og lukke sin dør i. Men det er jul, sagde hun til sig selv, og hun måtte gøre sin del for at gøre dem alle glade. Så løb hun hen til Far, kyssede ham og sagde: »Glædelig jul, Far.« Hun lagde sine arme om Mors hals og hviskede: »Jeg er glad nu, Mor, og jeg kan stadig holde af Trofast, selv om jeg ikke ejer noget af ham. Er julen ikke vidunderlig, Mor?«

DISTRIKTSKONFERENCERNE I 1957

Som det blev bekendtgjort ved de nylig afholdte efterårskonferencer, vil der fremtidig i lighed med fremgangsmåden i Kirkens stave og missioner hvert år blive afholdt 4 distriktskonferencer i hvert distrikt i den danske mission.

Konferencerne i 1957 er fastsat til følgende tider:

Distriktskonference nr. 1

Aalborg distrikt	12. og 13. januar.
Odense distrikt	19. og 20. januar.
Esbjerg distrikt	26. og 27. januar.
Aarhus distrikt	2. og 3. februar.
Kobenhavn distrikt	9. og 10. februar.

Distriktskonference nr. 2

Aalborg distrikt	23. og 24. marts.
Odense distrikt	6. og 7. april.
Esbjerg distrikt	13. og 14. april.
Aarhus distrikt	20. og 21. april.
København distrikt	27. og 28. april.

Distriktskonference nr. 3

Aalborg distrikt	31. august og 1. september.
Odense distrikt	7. og 8. september.
Esbjerg distrikt	14. og 15. september.
Aarhus distrikt	21. og 22. september.
København distrikt	28. og 29. september.

Distriktskonference nr. 4

Aalborg distrikt	26. og 27. oktober.
Odense distrikt	2. og 3. november.
Esbjerg distrikt	9. og 10. november
Aarhus distrikt	16. og 17. november.
København distrikt	23. og 24. november.

„Stjernen" ønsker sine læsere en rigtig glædelig jul og et godt og velsignet nytår!

HUSK AT FORNY DERES ABONNEMENT PÅ STJERNEN!

Indbinding af Stjernen 1956

Stjernen for 1956 kan nu indbindes. Bogbinderen har atter i år givet os et meget fordelagtigt tilbud, således at en lignende indbinding som i 1955 (smuk pluviusin med ægte guldtryk) kan leveres til en pris af *kr. 7.00.* Da denne billige pris imidlertid forudsætter, at et større antal indbindes på een gang, bedes de Stjerner, der ønskes indbundet, venligst indsendt til missionskontoret snarest muligt, og i hvert fald så betids, at vi har dem *inden den 1. februar 1957.*

Vi lader desuden indbinde et begrænset antal eksemplarer, der kan leveres til samme pris plus abonnementsprisen, kr. 8,50, altså ialt *kr. 15.50 i Danmark, $ 3.00 i udlandet,* frit tilsendt.

Bøgerne kan leveres i farverne *brun, rød, bordeaux, blå, grøn* eller *sort.* Husk at anføre, hvilken farve der ønskes. Hvis intet andet anføres, leveres *brun* indbinding.

Betalingen bedes venligst indsendt samtidig med bestillingen til CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F., i Danmark postgirokonto nr. 333.38.

REFERATER FRA DISTRIKSTKONFERENCERNE

Odense distrikt, 6. og 7. oktober.

Konferencen i Odense begyndte lørdag aften med en dejlig festaften. Koret, under ledelse af søster Bente Kristiansen, sang en række smukke sange, og ind imellem hørte vi solosang ved broder Poul Pedersen, en kvartet ved søstrene Kirsten Erikstrup, Bodil Pedersen og Bente Kristiansen samt broder Edmund Nielsen, og klaversolo ved søster Esther Carlsen. I en pause hørte vi en kort tale af missionspræsident Holger P. Petersen, der udtalte sin glæde over at høre Odense grens sangkor, og sagde, at vi må være taknemmelige over at have fået talent til både at synge og spille og dirigere et kor. Præsident Petersen spurgte videre, om vi også huskede at takke vor himmelske Fader for, at vi har fået den store glæde at få lov til at prædike evangeliet gennem vor sang.

Efter at koret havde underholdt en times tid, blev der sluttet med bøn, og vi gik derefter ind i G.U.F.-salen til Kvindelig hjælpeforenings bazar, hvor der var salg af forfriskninger og smørrebrød, auktion over mange smukke håndarbejder, som søstrene havde forarbejdet gennem sommeren, samt boder med mindre håndarbejder. Det var en meget god og vellykket aften med mange tilstedeværende.

Søndagen begyndte kl. 9 med præstedømsmøde og Kvindelig hjælpeforenings møde. Det var begge dejlige og indholdsrige møder, hvor vi kunne hente megen visdom og kundskab, om vi ville holde vore øren og vort hjerte åbne for alle de gode ord.

INDHOLDSFORTEGNELSE

FOR

»Skandinaviens Stjerne«

Årgang 1956

KLOSTERTRYKKERIET

Dagen fortsatte kl. 10,30 med søndagsskole, der indledtes med sangen »Vær velkommen, søndag morgen« og bøn ved broder Terje Schiller. Konferencens tema var Josua 14—15: »Så frygt nu Herren, og tjen ham i oprigtighed og trofasthed, skaf de guder bort, som eders forfædre dyrkede hinsides floden og i Ægypten, og tjen Herren! Men hvis I ikke synes om at tjene Herren, så vælg i dag, hvem I vil tjene, de guder, eders forfædre dyrkede hinsides floden, eller amoriternes guder, i hvis land I nu bor.Men jeg og mit hus, vi vil tjene Herren!« Tiden blev overgivet til søndagsskoleforstanderen, broder Chr. Klokker Hansen, der bød forsamlingen velkommen. 2. børneklasse citerede i kor konferencens tema, og vi hørte en tale af ældste Louis Madsen fra Svendborg, der talte ud fra samme tema. Næste taler var den 82-årige søster Hansen fra Svendborg, der gav udtryk for sin glæde over at være medlem af Kirken og til sidst bar sit vidnesbyrd. Søster Esther Carlsen spillede derefter en klaversolo. Soster Anne Margrethe Jørgensen talte over »Vælg i dag, hvem I vil tjene«, hvorefter juniorklassen sang »Kom lad os synge for Herren en lovsang«. Vi hørte en tale af søster Hilma Skov fra Nyborg over emnet »Gud er kærlighed«, og derefter en sangsolo ved broder Edmund Nielsen, »Bless this House«. Søster Jytte Nielsen, Svendborg, søster Karen Klokker Hansen, Odense, og søster Ingeborg Sørensen, Nyborg, bar deres vidnesbyrd, og vi hørte derefter en trio, bestående af søster Lilli Christoffersen, søster Bodil Pedersen og søster Bente Kristiansen synge »Jeg har et vidnesbyrd«. Den unge broder Sams fra Fredericia sang solo »O, min Fader«, og til sidst talte missionspræsident Holger P. Petersen om de forskellige talenter. Vi sluttede med »Kom, hellige« og bøn ved ældste Juel D. Gregersen. Tilstede 115.

Kl. 17 mødtes vi til funktionærmøde, hvor der blev givet nogle meget fine instruktioner på flonelstavler, og hvor vi alle måtte prøve at

slå takt til forskellige sange. Klasserne blev derefter delt for videre instruktioner.

Konferencens sidste møde var gudstjenesten kl. 19, der blev indledet med sangen »Min Gud er mit lys« og bøn ved ældste Robert Nielsen. Grensforstanderen, broder Terje Schiller, fik derefter ordet for nogle forretninger, og broder Karl Emanuel Jørgensen og broder Jens Viggo Larsen blev opretholdt som diakoner. Sangkoret sang »Lad ej dit hjerte tvivle«, hvorefter tiden blev overgivet til missionspræsidenten for ændring af Odense distriktsgrænse. Kolding og Fredericia gren skulle fremtidig høre under Odense distrikt, og dette blev ved håndsopræknring tilkendegivet. 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Clarence G. Jensen, opretholdt Kirkens autoriteter, og derefter bød distriktspræsidenten, broder Erik Andersen, Kolding og Fredericia velkommen under Odense distrikt. Søster Max fra Tyskland sang en solo »I lykke og sorg« og udtalte derefter, at hun havde det privilegium at kunne give os sit vidnesbyrd. Hun fortalte om en oplevelse en nat i 1945, under krigen, hvor Gud var med hende. Præsident Clarence G. Jensen talte derefter, specielt til dem, der ikke er medlemmer af Kirken, om tro og bøn, og sagde bl. a., at troen kommer af at studere Guds ord. Missionspræsident Holger P. Petersen fik derefter ordet og fortalte en beretning om opfindelser og videnskab med særlig henblik på teknikken, for at bevise, hvorledes det kunne gå til, at Jerikos mure kunne falde. Koret sang »Jeg står helt forundret«. hvorefter distriktspræsidenten takkede alle, der var tilstede, og alle dem, der havde været med til at forberede konferencen. Vi sluttede med sangen »Fremad, Herrens stridsmænd« og bøn ved ældste Gerald Henricksen. Det var slut på en vidunderlig og lærerig konference. Tilstede 108.

Alle konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Holger P. Petersen og under ledelse af distriktspræsident Erik Andersen. *V. J.*

Esbjerg distrikt, 13. og 14. oktober.

Konferencen i Esbjerg begyndte lørdag aften kl. 19 med en koncert af Esbjerg grens sangkor med ældste Craig Kimball som dirigent og søster Gunhild Tagmose som pianist. Koret indledte med »Fryd dig, o Jord«, hvorefter fulgte forskellige andre kornumre samt musiknumre, solosang m. m., udført af medlemmer og venner af kirken. Det var en god koncert, der høstede megen anerkendelse.

Efter at koncerten var afsluttet med bøn, afholdt Kvindelig hjælpeforening deres halvårlige bazar, hvor håndarbejder blev solgt ved auktion til fordel for Kvindelig hjælpeforenings arbejde. Tilstede 123.

Søndagen blev indledet med møder for præstedømmet og Kvindelig hjælpeforening. Kvindelig hjælpeforenings møde var under præsidium af missionspræsidentens hustru, søster Ora Petersen, og blev ledet af søster Mary Kaiser. Efter sangen »Der er skønhed her på jord« og bøn ved søster Marie Schmidt fra Aabenraa hørte vi en dob-

belt-duet, »Der er en tid, da ro og fred«. Derefter talte forskellige søstre fra Esbjerg gren og distrikt over følgende emner: »Familebøn«, »Respekt for hinanden«, »Undervise vore børn i evangeliet« og »Tempelægteskab«. Efter talerne sang Syngende Mødre »Stjernen i kronen«, og søster Ora Petersen talte derefter til søstrene, og til slut hørte vi nogle bemærkninger fra ældsterne Charles Broberg og Juel D. Gregersen. Vi sluttede med »Kærlighed er lysets kilde« og bøn ved søster Grethe Henriksen, Kolding. Tilstede 30.

Præstedømsmødet indledtes med sangen »Hvem er for Herrens sag« og bøn ved broder Johs. Sørensen, Esbjerg. Tiden blev derefter overgivet til missionspræsident Holger P. Petersen, der omtalte den rette fremgangsmåde ved ordination til præstedømmet. Derefter blev brødrene delt i klasser, hvor der blev givet instruktioner til deltagerne. Tilstede ialt 30.

Kl. 10,30 begyndte søndagsskolen, ledet af distriktspræsident Ejnar Nielsen. Der indledtes med sangen »Kom til vor søndagsskole« og bøn ved broder Chr. Lundbæk. Emnet for søndagsskolen var »Jeg og mit hus vil tjene Herren«, og programmet blev udført af voksne og børn på en måde, der talte til alles hjerter. Det er dejligt at se, med hvilken frimodighed børnene står frem og udfører deres del. Ved dette møde hørte vi også fra 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Clarence G. Jensen, der talte om søndagsskolens betydning, og til slut talte missionspræsidenten. Vi sluttede med sangen »Tak for vor skole« og bøn ved søster Grethe Lundbæk. Tilstede 106.

Funktionærmødet kl. 17 var under ledelse af ældsterne Charles Broberg og Howard R. Johnson, der demonstrerede brugen af flonelstavlen i undervisningen. De forskellige bestyrelser med funktionærer holdt derefter særskilte instruktionsmøder. Tilstede 46.

Konferencens hovedmøde blev afholdt kl. 19. Forsamlingen sang »Hav tak for Profeten«, og broder Erik Rasmussen, Fredericia, åbnede med bøn. 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Villy Sørensen, opretholdt Kirkens autoriteter. Aftenens første taler var præsident Clarence G. Jensen, der talte om den Kirke, Kristus oprettede. Anden taler var præsident Villy Sørensen, der talte om dåbens nødvendighed og kærlighed til vor næste. Koret sang »Fadervor«, og derpå talte distriktspræsident Ejnar Nielsen over emnet »Herren har talt påny gennem sine profeter«. Til slut talte missionspræsidenten om de velsignelser, der kan opnås ved at efterleve Visdomsordet, og det store arbejde, Herren har givet til ældsterne i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Koret sang derefter »Fryd dig, o, jord«, og broder Bertel Olsen sluttede med bøn. En god og udbytterig konference var dermed til ende. Tilstede 81.

Alle konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Holger P. Petersen og under ledelse af distriktspræsident Ejnar Nielsen.

A. S.

Aarhus distrikt, 20. og 21. oktober.

Konferencen i Aarhus indledtes lørdag aften med en koncert af Aarhus grens sangkor med søster Carla Larsen som dirigent og søster Lilly Jensen som organist. Koret sang en række smukke sange, afvekslende med soloer, duetter, terzetter og kvintetter. Efter den dejlige koncert blev der afholdt en bazar under ledelse af Kvindelig hjælpeforening i Aarhus. Der var mange fine håndarbejder og andre ting samt lækre desserter m. m. Tilstede 146.

Søndag morgen kl. 9 afholdtes præstedømsmøde under præsidium af missionspræsident Holger P. Petersen. Efter sang og bøn blev medlemmerne i de forskellige grader indenfor præstedømmet talt op, og det blev foreslået, at broder Gunnar Andersen fra Randers skulle forfremmes fra diakon til lærer. Præstedømmet blev delt i klasser, og i det melkisedekske præstedømme talte grensforstanderen fra Horsens, broder Christian Pedersen, om »Vore pligter i præstedømmet«. Tilstede ialt 70.

Samtidig afholdtes Kvindelig hjælpeforenings møde under præsidium af søster Ora Petersen og under ledelse af søster Mary Kaiser. Under mødet hørte vi taler fra flere søstre, og et forenet kor af Syngende Mødre fra Aarhus distrikt sang et par smukke sange. Som repræsentanter for præstedømmet hørte vi først fra ældste Charles Broberg, der talte om »Kærlighed i hjemmet«, og dernæst fra ældste Juel D. Gregersen, som talte om »To slags mennesker«. Tilstede ialt 115.

Søndagsskolen indledtes kl. 10,30 med velkomst af distriktspræsidenten, broder Otto Møller, og efter sang og bøn blev tiden overgivet til de forskellige søndagsskoler i distriktet. Vi havde ikke blot seks søndagsskoler at høre fra som sædvanlig, men syv, nemlig den ganske ny-organiserede søndagsskole i Viby, som alene den formiddag talte 22 børn. Vi fik lejlighed til at høre nogle fine taler over emnet »Så frygt nu Herren og tjen ham i oprigtighed, i retfærdighed og i kærlighed«. Med ordet »frygt« menes ikke en rædsel, en skræk for Herren, men at vi skulle adlyde ham. Der var også rig lejlighed til at høre børnene synge med deres klare, rene stemmer. Det er altid en glæde at kunne overvære en søndagsskole og se den frimodighed og umiddelbarhed, som udstråler fra børnene. Tilstede 318.

Kl. 16 afholdtes dåbsmøde, hvor vi havde den glæde at byde seks nye medlemmer velkommen. Ældste Juel D. Gregersen talte. Tilstede ca. 65.

Kl. 17 mødte ca. 70 frem til funktionærmøde, som var under ledelse af ældsterne Charles Broberg og Howard R. Johnson. Efter en dirigentøvelse for os alle var der demonstration på flonelstavler, fortællende om, hvorledes det kunne gå en lille dreng og en lille pige, som blev opdraget inden for Kirken, og det modsatte, blev opdraget uden for Kirken. Vi deltes derefter i klasser, hvor lærere, sekretærer og bestyrelser fik instruktioner af missionspræsidentskabet og af hovedbestyrelserne.

Kl. 19 afholdtes konferencens sidste møde. Efter sang og bøn blev Kirkens autoriteter opretholdt, og Aarhus grens sangkor sang »Vågn op, I Herrens folk«. Vi hørte en tale af distriktspræsident Otto Møller, hvorefter en broder fra Randers, Alex Nielsen, som havde været medlem af Kirken i 40 år, blev kaldt op. Han holdt en lærerig tale for os om sin dåb, Kristi gengivelse af evangeliet og dets udvikling gennem tiderne. Vi hørte så nogle ord fra 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Villy Sørensen fra København, som bl. a. talte om de forskellige husholdninger. Koret sang »Messias, Han kommer«, og tiden blev overgivet til missionspræsident Holger P. Petersen, som bl. a. fortalte om en episode, som nogle missionærer var kommet ud for, da de skulle ringe på en dørklokke. Ligeledes gav han os nogle oplysninger om det højeste præsidentskab, og bar til sidst sit vidnesbyrd. Forsamlingen sang »Kom, hellige«, og grensforstanderen i Vejle, broder Carl Hansen, sluttede med bøn. Tilstede 215.

Alle konferencens møder var under præsidum af missionspræsident Holger P. Petersen og under ledelse af distriktspræsident Otto Møller.

H. P.

Kvindelig HJÆLPEFORENING

Julehilsen til alle søskende og venner.

Eftersom julehojtiden nærmer sig, standser vi op for at tænke over betydningen af ordene »Ære være Gud i det højeste! og på jorden fred i mennesker, der har hans velbehag!«

Det er en tid, hvor vi skal tænke på fred og glæde og se mod fremtiden med tro og håb for os selv og med kærlighed til andre.

Det er en tid, hvor vi bør give, ikke så meget verdslige ting, men kærlighed, venskab, forståelse, betænksomhed, en hjælpende hånd, et smil og en bon. Det er de ting, folk mest af alt behøver. Hvis alle folk var villige til at antage Jesu Kristi evangelium, ville dette være en virkelighed i stedet for ønsket om gode verdslige kår, for hvis alle antog evangeliet, ville det være lige meget, om vi var danskere, englændere, svenskere, tyskere, russere eller amerikanere, for så ville vi være klare over, at som Guds åndelige born er vi alle brødre og søstre, og vi ville gøre mod hinanden, som andre ville gøre mod os, og gennem den sande kærlighed vi har til hinanden, ville der blive fred i verden.

Skønt vi ikke alle er villige til at anerkende dette, kan vi hver for sig, ved at efterleve evangeliets pagter, opnå den fred i vore hjerter, som overgår al forstand.

Må *dette* blive vor lod i denne juletid og i de kommende år.

Deres hengivne søster *Ora H. Petersen*, præsidentinde,
Kvindelig hjælpeforenings hovedbestyrelse.

»I mennesker velbehag«

Fred på jorden, i mennesker velbehag.

Særlig i december måned vil denne sætning være i vort hjerte og vort sind. Men hvilken parodi og hvor banalt synes det ikke, når vi tænker på al den lidelse, de ulykker og de dårlige følelser, der findes i verden i dag. Til trods for dette må vi altid huske på, at vi stadig kan finde fred og lykke og bringe den videre til andre, hvis vi følger det mønster, som vor Frelser, Jesus Kristus, har sat for os.

Vort sind vender sig mod historien om de tre vise mænd, da de bragte deres gaver af guld, røgelse og myrra til Jesusbarnet. Hvor ville vi ønske, vi kunne lægge gaver ved hans fødder. Er vi klare over, at vi har lejlighed til dette hver dag, når vi siger et venligt ord eller udfører en venlig handling, en omsorgsfuld gerning eller blot et oprigtigt forsøg på at blødgøre et vredt sind eller en stormfuld strid? Det er gaver, som vil være af værdi for ham, som sagde: »Alt, hvad I gør mod en af disse mine mindste brødre, har I gjort imod mig.«

Vi kan blive klare over, hvor megen kærlighed og god vilje der således kan avles, når vi tænker på, hvor glade og lykkelige vi er ved at modtage et kort eller en gave fra vore venner til jul, ja, at modtage breve eller venlige ord fra dem til enhver tid. Kærlighed til vore medmennesker, selv om det blot er i det små og personligt, kunne til sidst spredes til hele verden, hvis hver af os konstant ville tænke på det i vore hjerter og udtrykke det bestandigt i ord, tanker og gerning.

Hvor lykkelig må vor himmelske Fader være, når en dreng eller en pige holdes borte fra at gøre noget forkert, og vinder et vidnesbyrd om evangeliet gennem det oprigtige arbejde, der udføres af lederne og lærerne i en af Kirkens organisationer. Hvor lykkelig må enhver leder være, hvis en eller anden dreng eller pige frelses eller blot hjælpes gennem hans arbejde. Hvor godt tjener han ikke som eksempel på »god vilje blandt mennesker« gennem dette arbejde. Hvor lykkelig er ikke også en leder, som kan bringe fred i sin organisation gennem sin taktfølelse, sin klogskab og sin ro, som nægter at kritisere negativt og nægter at sladre og bringe uvenlige historier videre, selv om de er sande.

Efterhånden som julen nærmer sig, kan ingen af os gøre noget mere betydningsfuldt end at være med til at sikre »Fred på jord«, hvor som helst vi er, og muligvis bringe den videre omkring, og gennem os vil der være »i mennesker velbehag« særlig blandt de unge mennesker, der er betroet til vor omsorg — velbehag gennem venlige ord, uselviske tanker og ædle gerninger.

Vi vil benytte denne lejlighed til af hjertet at sige »Glædelig jul«.

Vi er meget taknemmelige for vort samarbejde med Dem i Herrens værk. Tak for alt, hvad De har gjort og stadig gør. Må Herren velsigne Deres arbejde i dette strålende værk i det nye år.

General-Hovedbestyrelserne i Salt Lake City.

Ældste Howard R. Johnson,
præsident for G.U.F.'s hovedbestyrelse i den danske mission.

Søster Pauline Jensen,
præsidentinde for Søndagsskolens og Primarys hovedbestyrelser i den danske mission.

GENEALOGISK FORENING

Foranlediget af, at flere søskende har beklaget sig over, at genealogisk arbejde, som de har sendt med missionærer eller emigranter til Amerika, ikke bliver udført, skal vi indprente søskende, at den rigtige måde at sende genealogiske skemaer til Amerika på, *ikke* er at sende dem med hjemrejsende missionærer eller emigranter, da det i bedste fald forsinker arbejdet. Man må jo huske på, at missionærer (og også emigranter) skal begynde tilværelsen pány, når de kommer til Amerika, nogle af dem skal endda aftjene deres værnepligt, og de har så meget at tænke på, at de måske ikke tager sig af det dem pålagte arbejde med det samme, og så kan det gå i glemmebogen.

Alle skemaer skal jo under alle omstændigheder til kontrollering i Genealogical Society i Salt Lake City, før arbejdet kan udføres, og den rigtige vej at sende skemaerne på, er at indsende dem (eventuelt gennem den lokale genealogiske forening) til *Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse,* Priorvej 12, København F. Vi sender dem så direkte til Salt Lake City i anbefalet brev, og vi holder regnskab med, at skemaerne kommer tilbage i kontrolleret stand. Hvis der er specielle ønsker om, hvem der skal udføre arbejdet eller hvilket tempel det ønskes udført i, skrives det på bagsiden af skemaerne, og der vil så blive taget hensyn til det.

Når skemaerne er blevet kontrolleret i Salt Lake City, bliver de skrevet af der, og originalen kommer tilbage hertil med besked om, at arbejdet er parat til at udfores.

Skulle der være flere søskende, der har sendt skemaer med missionærer og endnu ikke har fået dem tilbage, bedes de skrive nye skemaer og sende dem til hovedbestyrelsen. Vi sender dem så til Salt Lake City, og vi vil så få besked på, om arbejdet er blevet udfort eller ej.

Vi ønsker alle søskende i den danske mission en glædelig jul og et godt og velsignet nytår!

Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse.

Søndagsskolen

Nadververs for november og december:

»Jesus sagde: »Jeg er verdens lys; den, som følger mig, skal aldrig vandre i morket, men have livets lys.« (Joh. 8:12).

PERSONLIGE NYHEDER FRA NÆR OG FJERN

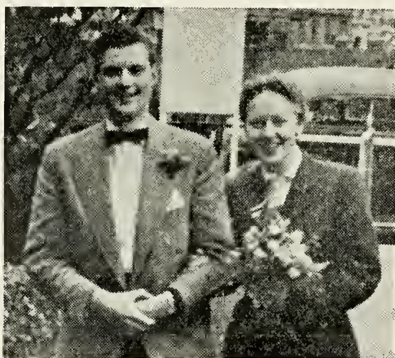
FØDSELSDAGE:

ODENSE: Den 21. december fylder søster Laurine Kristine Hansen Jensen 60 år. Hjertelig til lykke!

AALBORG: Den 22. december fylder soster Martha Sørensen 70 år. Hjertelig til lykke!

BRYLLUPPER:

AARHUS: Lørdag den 6. oktober viedes på Aarhus Rådhus broder Finn Vilhelm Jensen til frøken Ingelise Leig Andersen. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

AARHUS: Lørdag den 13. oktober viedes på Aarhus Rådhus broder Jørn Julius Christensen til søster Ulla Riber. Efter vielsen var der en lille højtidelighed i kirken i Borupsgade. Efter sangen »Det er så yndigt at følges ad« og bøn ved broder Svend Aage Staking sang koret »Jert hus skal I bygge«. Broder Lauritz Larsen velsignede brudeparret og sagde bl. a., at når den tid kom, da de satte børn i verden, skulle de opdrage dem til lykkelige og aktive medlemmer inden for Kirken, og han ønskede brudeparret en lys og lykkelig fremtid. Søster Carla Larsen sang en solo, og højtideligheden sluttede med, at koret sang »Der er skønhed her på jord«. Bøn ved broder Kaj Aage Gram.

Salen var smukt pyntet, og der var mange mennesker tilstede. Søster Carla Larsen overrakte brudeparret en smuk gave fra koret og søskende i Aarhus gren som tak for det store arbejde, de har udført i Kirken, bl. a. brudgommens indsats som dirigent for koret. Tilstede 65. — Stjernen ønsker brudeparret hjertelig til lykke!

Sølvbryllup: Den 11. december fejrer broder Ernst Andersen og søster Elna Andersen, København, sølvbryllup. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, Grant M. Radmall, viedes den 8. november i Salt Lake Templet til Kairle Jensen. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Forlovelse: Den 19. juli er forlovelse indgået mellem broder Leo Thomsen, Provo, Utah, tidligere Aarhus, og Lucille Briggs, Salt Lake City, Utah. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Hilsen fra U.S.A.: Familien Victor Hansen, tidligere Ladby pr. Næstved, sender fra deres hjem i Salt Lake City, Utah, de hjerteligste hilsener til alle søskende i Danmark.

Nyhed fra U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, Raymond G. Anderson, er blevet indsat som 2. rådgiver i det nye biskopråd i Spanish Fork 5. Ward, Palmyra Stake. Tillykke med det ærefulde kald!

FRA MISSIONSMARKEN

ODENSE: Onsdag den 3. oktober havde G.U.F. i Odense helaftensprogram, ledet af præsidenten, broder Poul Pedersen. Efter sang, bøn, skriftsted og valgsprog spillede søster Esther Carlsen en klaversolo, »Barcarole af Hoffmans Eventyr«, og søster Lilli Christoffersen læste digtet »Kirsten Piil« af Adam Oehlenschläger. Så fulgte en violin-solo, Tosellis »Serenade«, af frøken Iris Munch, og hr. Poul Andersen læste nogle muntre, men alligevel lærerige avisartikler. Søster Kirsten Erikstrup og søster Kirsten Klokker Hansen sang «Et smilehul«, og tiden blev nu overgivet til alle tiders familie, far, mor og 8 børn, som alle havde forskellige talenter. Der var noget at bemærke om alle i den mærkelige familie, der både kunne spille, danse og malke køer! Den dygtige familie var vore missionærer, der gik meget alvorligt op i deres roller. — Det var en vældig sjov aften, hvor vi morede os dejligt. Tilstede 72. *V. J.*

ODENSE: Lørdag den 27. oktober afholdt Odense gren en fest til fordel for budgettet. Det foregik med medbragte madkurve, der blev stillet til auktion, så søskende og venner fik lejlighed til at købe en fin madkurv, som de med god appetit gik ombord i. Søster Kirsten Klokker Hansen og søster Kirsten Erikstrup sang en duet, og så blev der solgt billetter til kåring af aftenens konge og dronning, som blev udtrukket senere på aftenen. Broder Christoffersen viste en Mickey Mouse-film, og broder Jesper Nielsen læste en munter historie, »Mandtalslisten«. Søster Lilli Christoffersen læste nogle muntre småpluk, og så blev kongen og dronningen udtrukket, de heldige var ældste Petersen, Svendborg, og søster Søgaard, Odense; de blev pyntet med fine kroner på hovedet og havde gratis adgang til alting for resten af aftenen. Tiden blev nu overgivet til missionærerne, og her viste ældste Madsen, Odense, stort talent både til at synge og spille på klaver, hvorefter alle missionærerne sang nogle morsomme sange og lavede andet sjov

for os. Så blev der åbnet for de forskellige boder og salg af forfriskninger, og senere ledede grensforstanderen, broder Terje Schiller, forskellige lege. Der blev så uddelt præmier til den bedste zoolog, så det gjaldt om at tage fantasien til hjælp; 1. præmien, et par undulater i bur, blev vundet af søster Maria Simonsen. — Det var en god aften, og vi havde besøg både fra Svendborg og Fredericia. Tilstede ialt ca. 85. V. J.

AALBORG: Fredag den 19. oktober blev der i Aalborg afholdt søndagsskolefest til fordel for børnene juleposer.

Festen begyndte kl. 19,30, hvor søndagsskoleforstander Charles Larsen bød velkommen, og der indledtes med sangen »Vi glædes og frydes« og bøn ved ældste Valdemar Christensen, og derefter blev der sunget »Der er skønhed her på jord«.

Så gik det slag i slag med forskellig underholdning, først var der en konkurrence mellem to kvindelige og to mandlige gæster; de skulle rive en avis i strimler, og den, der først blev færdig, fik den *mindste* gevinst. Derefter fortalte broder Anton Falden en historie, og ældsterne Oborn og Loveless spillede en klaver- og violinduet; så fortsattes med en fløjtesolo af ældste Stucki og en sketch ved søster Grethe Haupt og søster Sonja Nielsen, »Plads søges«. Så fik vi et musiknummer af broder Svend Johansen og Niels Jensen på sav og harmonika, derefter en solo ved søster Gerda Nielsen, og familien Klitgård underholdt. Til slut viste de unge piger omvendt gymnastik og gav en børnesangpotpourri, hvor de var klædt ud i små børnekjoler med sløjfer i håret. Der sluttedes med sangen »Hav tak for Profeten« og bøn ved broder Sv. Å. Madsen.

Så blev der åbnet for salg af desserter og fiskedam, snoretræk o.s.v. Tilstede ca. 115. *A. H.*

KØBENHAVN: I week-enden den 8. og 9. september havde Heimdal division turnering, divisionens største begivenhed. Af Kirkens spejdere, Panther trop, stillede to patruljer, Egern- og Flagermus-patruljen.

Lørdag eftermiddag startede alle spejderne fra kirken, og efter en to timers cykletur nåede de »Egemosen«, hvor de fik anvist en lejrplads, og så begyndte turneringen, der bestod af lejrarbejde, natløb og dagløb, og alt var formet som »Robin Hood«.

Søndag eftermiddag sluttede løbene, og spejderne vendte trætte, men glade hjem efter en god turnering. Panther trop blev ikke placeret denne gang, da de for at blive det skulle stille med mindst tre patruljer.

Billedet viser Flagermus--patruljen før starten.

Søndag den 30. september var der turnerings-byløb for ulvene. Løbet begyndte fra Raadhuspladsen, og hver bande blev så sendt ud i byen, hvor de skulle lose forskellige opgaver. Panther Flok opnåede fine resultater denne gang. Grøn bande blev nr. 3 af 34 bander, og selve flokken blev nr. 5; det går stadig fremad.

Søndag den 21. oktober drog 7 raske ulve plus førere ud på en 30 km's tur. Vi mødte kl. 8,30 i kirken og tog toget til Skovbrynet. Herfra gik vi til Furesøen, en gang rundt om denne og tilbage til Skovbrynet. Efter at have gået 8 km spiste vi vor mad og travede videre. De sidste 5 km var strenge, og der var vist ikke en, som ikke var træt og øm, men bare man har godt humør og stærk vilje går det. Og det havde ulvene. Vi stemte i med en sang og nåede glade og udslidte hjem.

Sys.

Bemærk! Manuskripter til næste nummer af »Stjernen« skal indsendes *inden den 5. ds.*

AARHUS: Lørdag den 13. oktober afholdt Aarhus gren en festaften, og festkomitéen havde denne aften arrangeret en glimrende underholdning. Festen var under præsidium af distriktspræsidenten, broder Otto Moller, og grensforstanderen, ældste Enoch Henriksen. Formanden for festkomitéen, broder Martin Sørensen, bod forsamlingen velkommen og gav et kort resumé over aftenens program. Så sang vi alle »Jeg takker dig«, og ældste S. Sorensen åbnede med bon. Så begyndte programmet med, at vi hørte Tabernakelkoret, der havde indsunget flere sange på stålbånd, medens vi samtidig så nogle lysbilleder fra Salt Lake Templet. Derefter blev der vist nogle morsomme film, som vakte stor munterhed. Så blev der spillet op til dans i et af kirkens andre lokaler. I pauserne var der lejlighed til at få udleveret en forfriskning på den billet, man havde købt ved indgangen. Ind imellem var der forskellig underholdning og lege. Aftenen sluttede kl. 22.15 med bøn ved broder Willy Nielsen. Det var en god og opbyggende aften med mange undersøgere tilstede. Tilstede ialt 84.

H. P.

AARHUS: Efter Kirkens orden havde Kvindelig hjælpeforening programmet ved søndag aftenmødet den 4. november i anledning af Kvindelig hjælpeforenings konference. I Aarhus blev modet ledet af præsidentinden for Kvindelig hjælpeforening, søster Ella Møller. Efter velkomst, sang og bon blev foreningens autoriteter opretholdt. Vi hørte taler over emnerne »Søg visdomsord i de bedste bøger« og »Gode råd, som jeg har fundet i Mormons Bog«; endvidere en deklamation om, hvorledes Abraham var villig til at ofre sin søn. Vi hørte vise ord blive sagt, såsom: »O, har du en moder, så skøn derpa«, »Ærlighed varer længst«, »Det gode sejrer altid over det onde«. Mormons Bog giver os gode råd i hvert kapitel, ja, på hvert blad, blot vi vil gøre derefter. Ind imellem talerne hørte vi en dejlig klaversolo og to sange ved Syngende Mødres Kor, »Han lever, vor Forløser stor« og »Jeg står helt forundret«. Til slut hørte vi en tale af grensforstander, ældste Enoch Henriksen, som bl. a. udtalte, at dommens dag snart er nær, og at de profetier, som er skrevet i Lære og Pagter, snart vil gå i opfyldelse. Da der var lidt tid tilovers, hørte vi også nogle ord fra distriktspræsidenten, broder Otto Møller, som fortalte om betydningen af det enkelte medlem i Kvindelig hjælpeforening, og om hendes betydning som hustru og moder. Aftenen sluttede med sangen »Se et land, o, hvor skønt« og bøn. Tilstede 66.

Det havde været en dejlig, opbyggende aften. Kvindelig hjælpeforening kan både give litterær, social og hjælpende inspiration. Må Kvindelig hjælpeforening gå fremad, og må tilslutningen blive endnu storre. Det er ikke en organisation kun for de ældre, men rigtignok også for de unge. Tak til Kvindelig hjælpeforenings bestyrelse, fordi de gav os en god og opbyggende aften.

H. P.

SVENDBORG: Vi bringer hermed et billede fra søndagsskolen i Svendborg. Der er endnu ikke mange medlemmer i Svendborg, men begyndelsen er gjort, selv om antallet af tilstedeværende kan svinge op eller ned fra den ene søndag til den anden.

Der er nu fire missionærer i byen, og vi håber, at deres arbejde må bære frugt, så mange tilslutter sig Kirken.

DÅBSHANDLINGER

AALBORG:
13. oktober:

Aase Hird Petersen, døbt af ældste Boyd D. Friel, håndspålæggelse af ældste Ray Knutson.

FREDERICIA:
14. oktober:

Svend Aage Stokholm, døbt af ældste Frank Johnson, håndspålæggelse af ældste Gerald Henrichsen.

HERNING:
21. oktober:

Carl Evald Christensen, døbt af ældste Royle Johnson, håndspålæggelse af ældste Even S. Madsen.

Verner Sørensen, døbt af ældste Royle Johnson, håndspålæggelse af ældste Even S. Madsen.

Annie Agnes Sørensen, døbt af ældste Royle Johnson, håndspålæggelse af ældste Even S. Madsen.

Leila Hanne Sørensen, døbt af ældste Even S. Madsen, håndspålæggelse af ældste Royle Johnson.

HORSENS:
6. oktober:

Erik Osvald Jensen, døbt af ældste William Hansen, håndspålæggelse af ældste Norman Petersen.

VEJLE:
21. oktober:

Sørine Balle Davidsen, døbt af ældste Tex Johnson, håndspålæggelse af samme.

SILKEBORG:
21. oktober:

Anna-Lene Hansen Leth, døbt af ældste Glenn Baugh, håndspålæggelse af samme.

KØBENHAVN:
26. oktober:

Dorrit Vibeke Ljungstrøm, døbt af ældste James Madsen, hånds-

pålæggelse af ældste Howard R. Johnson.

Claus Svarrer Ljungstrøm, døbt af ældste James Madsen, håndspålæggelse af ældste Charles Broberg.

Henning Laurits Gerth Hansen, døbt af ældste Howard R. Johnson, håndspålæggelse af ældste Charles Broberg.

Hedvig Anne-Lise Estrup Hansen, døbt af ældste Charles Broberg, håndspålæggelse af ældste Howard R. Johnson.

28. oktober:

Richard Nickelsen, døbt af ældste Clarence Jensen, håndspålæggelse af samme.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken!

VELSIGNELSER:

ODENSE: 21. oktober: Jesper Birch Nielsen og Inger Marie Snefeldt Nielsens datter, Helle Joan Nielsen, velsignet af broder Terje Schiller.

AARHUS: 21. oktober: Martin Julius Christensen og Jensine Marie Kristine Jensen Christensens søn, Knud Ingo Christensen, velsignet af ældste Tex Johnson.

HORSENS: 7. oktober: Otto Møller og Edith Møllers søn, Klaus Møller, velsignet af sin fader.

ORDINATIONER:

AALBORG: 1. oktober: Jens Gregersen Sørensen ordineret til diakon af ældste Niels Henry Larsen.

Ludvig Peter Christensen ordineret til præst af ældste Valdemar Christensen.

Svend Erik Holstein Johansen ordineret til præst af ældste Neldon M. Oborn.

Morten Pedersen ordineret til præst af ældste Niels Henry Larsen.

8. oktober: Villy Elenius Sørensen ordineret til præst af ældste Valdemar Christensen.

22. oktober: Niels Frederik Jensen ordineret til diakon af ældste Niels Henry Larsen.

Svend Aage Madsen ordineret til diakon af ældste Valdemar Christensen.

AARHUS: 30. september: Willy Nielsen ordineret til lærer af ældste Enoch Henriksen.

7. oktober: Viggo Schrøder Rasmussen ordineret til diakon af ældste Enoch Henriksen.

KØBENHAVN: 14. oktober: Jørgen Per Ljungstrøm ordineret til diakon af broder Flemming Hall.

FREDERICIA: 23. september: Poul Erik Bruun ordineret til diakon af ældste Gerald Henrichsen.

EMIGRATIONER:

AARHUS: Den 18. oktober emigrerede Jørn Julius Christensen til Minneapolis, Minnesota.

DØDSFALD:

KØBENHAVN: Den 3. juli døde søster Anna Marie Christine Almind Jensen, 63 år gammel. Æret være søster Jensens minde!

AMAGER: Den 20. oktober døde søster Dagmar Severine Marie Hansen Petersen, af Kirkens medlemmer kendt som »Tante Dagmar«, 86 år gammel, og blev begravet fra kirken, Priorvej, den 25. oktober. Æret være søster Petersens minde!

AMAGER: Den 23. oktober døde søster Karen Marie Poulsen Andersen, af Kirkens medlemmer kendt som »Amagermor«, næsten 79 år gammel, og blev begravet fra kirken, Priorvej 12, den 27. oktober. Æret være søster Andersens minde-

MISSIONÆRFORFLYTTELSER:

27. oktober: Phillip D. Anderson fra Aalborg til Løgstør.
Larry Stucki fra Aalborg til Løgstør.

1. november: Neldon M. Oborn fra Aalborg til København.
Holger B. C. Tychsen fra Aarhus til Aalborg.
James W. Christiansen fra København til Skive.
Robert Quaney fra Aarhus til Esbjerg.
Severin L. Sorensen fra Aarhus til Amager.
C. Hal Rasmussen fra Færøerne til Esbjerg.
Keller Dale Despain fra Horsens til Esbjerg.
Tim J. Malan fra Esbjerg til Horsens.
Don Lee Jorgensen fra Skive til Færøerne.

2. november: Ronald B. Kjar fra Amager til Færøerne.
Clark T. Thorstenson fra København til Færøerne.

Deltidsmissionærer:

Den 4. november er følgende søskende kaldet som deltidsmissionærer i København:

Kai Lykkegaard Nielsen, beskikket af missionspræsident Holger P. Petersen.

Vibekke Vest Nielsen, beskikket af ældste Grant J. Smith.

MISSIONÆRANKOMSTER:

Med »Bergensfjord« fra New York er følgende missionærer den 28. oktober ankommet til den danske mission:

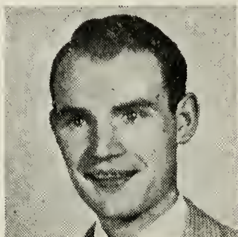
Erik Sigurd Jensen fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i København.

Frank Stanley Poulsen fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i København.

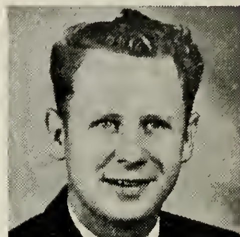
Kenneth Warren Anderson fra American Fork, Utah, beskikket til at arbejde i København.

Neil Ewart Jensen fra Ephraim, Utah, beskikket til at arbejde i Aarhus.

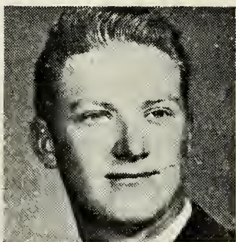
Vi byder de nye missionærer hjertelig velkommen til den danske mission.

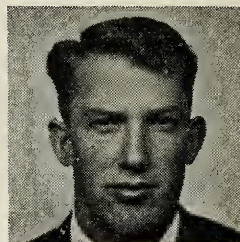
Erik S. Jensen.

Frank S. Poulsen.

Kenneth W. Anderson.

Neil E. Jensen.

MISSIONÆRAFLØSNINGER:

Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

20. november: Valdemar og Anna Christensen fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have arbejdet i Aalborg.

22. november: Gene K.Christiansen fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have arbejdet i Odense.

Valdemar og Anna Christensen

Gene K. Christiansen.